

LUXEMBOURG

TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
Soud prvního stupně Evropských společenství
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIMEANA GCOMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága
IL-QORT TAL-PRIMI INSTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÅTT

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 98/06

12 grudnia 2006 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-95/03

Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid, Federación Catalana de Estaciones de Servicio / Komisja Wspólnot Europejskich

SĄD UTRZYMAŁ W MOCY DECYZJĘ KOMISJI, ZGODNIE Z KTÓRĄ PRZEPISY HISZPAŃSKIE DOTYCZĄCE OTWIERANIA STACJI PALIW PRZEZ HIPERMARKETY NIE STANOWIĄ POMOCY PAŃSTWA

Skarżącym nie udało się wykazać, że przepisy te mogą zwalniać właścicieli hipermarketów z obowiązku dokonania przekazania na rzecz skarbu państwa, a zatem, iż pociągają one za sobą bezpośrednio lub pośrednio przeniesienie środków publicznych.

W czerwcu 2000 r. rząd hiszpański wydał przepisy, których celem było ożywienie konkurencji na hiszpańskich rynkach towarów i usług, w szczególności na rynku dystrybucji detalicznej produktów ropopochodnych.

Skarżące, które stowarzyszają podmioty prowadzące stacje paliw w regionach autonomicznych Madrytu i Katalonii, wniosły do Komisji skargę twierdząc, że hiszpańskie przepisy skutkują przyznaniem niezgodnej ze wspólnym rynkiem pomocy państwa na rzecz właścicieli hipermarketów. W istocie, zdaniem wnoszących skargę, dzięki spornym przepisom hipermarkety mogą otwierać stacje paliw bez przestrzegania obowiązków nałożonych na inne podmioty.

Komisja wydała decyzję stwierdzającą brak pomocy państwa¹. Uznała ona, że hiszpańskie przepisy nie pociągają za sobą żadnej straty środków publicznych ani rezygnacji z ich poboru i że w związku z tym chodzi tu o decyzję państwową o charakterze normatywnym, która nie powoduje żadnego bezpośredniego ani pośredniego przeniesienia środków państwowych. Z tego względu przepisy te nie stanowią pomocy państwa niezgodnej ze wspólnym rynkiem.

Skarżące wniosły do Sądu Pierwszej Instancji skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

¹ Decyzja Komisji C (2002) final z dnia 13 listopada 2002 r. w sprawie przepisów hiszpańskich dotyczących otwierania stacji paliw przez hipermarkety.

Sąd stwierdził, że przepisy hiszpańskie mają na celu ułatwienie wejścia hipermarketów na rynek dystrybucji produktów ropopochodnych poprzez usunięcie niektórych ograniczeń o charakterze urbanistycznym oraz uproszczenie procedur administracyjnych związanych z budową stacji paliw. Tymczasem skarżące nie wykazały, że na podstawie tych środków właściciele hipermarketów zostali zwolnieni z jakiegokolwiek obowiązku dokonania przekazania na rzecz skarbu państwa, przewidzianego w obowiązujących przepisach hiszpańskich lub wynikającego z powszechnej praktyki administracyjnej władz lokalnych. **Wynika stąd, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu uznając, iż wspomniane przepisy nie spowodowały bezpośredniego ani pośredniego przeniesienia środków publicznych i że nie mogą one zatem zostać uznane za pomoc państwa.**

Jednocześnie Sąd nie podzielił argumentów skarżących dotyczących zarówno podnoszonych przez nie oczywistych błędów w ocenie, popełnionych przez Komisję przy dokonywaniu wykładni pojęcia pomocy państwa, jak i ich zdaniem niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Sąd uwzględnił natomiast argument skarżących dotyczący naruszenia przez Komisję spoczywającego na niej obowiązku sumiennego badania wnoszonych do niej skarg. W tej kwestii Sąd orzekł, iż ani ilość dokumentów przedstawionych Komisji przez skarżące, ani inne okoliczności sprawy nie uzasadniają prawie dwudziestoosmiesięcznego czasu trwania prowadzonego przez Komisję badania wstępnego. Niemniej jednak, w braku innych okoliczności, których istnienia skarżące nie dowiodły, sam fakt wydania decyzji po upływie rozsądnego terminu nie jest wystarczający dla uczynienia decyzji wydanej przez Komisję niezgodną z prawem.

W tych okolicznościach Sąd oddalił skargę, obciążając Komisję jedną czwartą kosztów postępowania.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w terminie dwóch miesięcy od doręczenia orzeczenia.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Sądu Pierwszej Instancji.

Dostępne wersje językowe : ES, CS, DE, EN, FR, HU, PL, SK, SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=T-95/03>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053